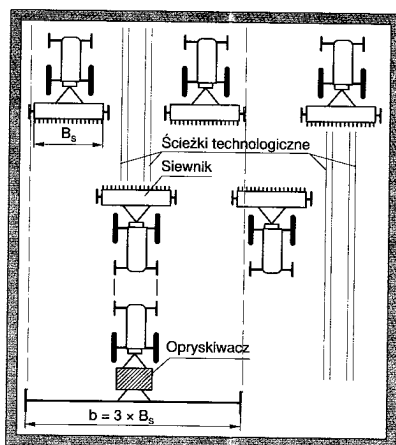
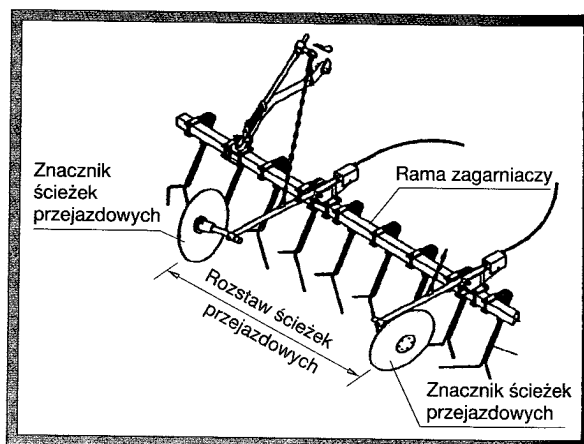

Rys. 2.111. Schemat prowadzenia siewnika prawym kołem

stosuje się znaczniki (rys. 2.113), aby można było wykonywać zabiegi pielęgnacyjne przed wschodami roślin.

Rys. 2.112. Przykład ścieżek przejazdowych

Rys. 2.113. Znaczniki ścieżek technologicznych

Przygotowanie siewnika obejmuje nastawienie ustalonej normy wysiewu, które ustala się na podstawie dostarczonych tabel w instrukcji wysiewu siewnika. Rolnik, dysponując materiałem siewnym, powinien wykonać próbę wysiewu siewnika (kręconą), aby dostosować dane orientacyjne z tabeli do swoich warunków i jakości ziarna (wielkość, masa, czystość, siła kiełkowania). Próba kręcona polega na wykonaniu teoretycznego wysiewu. W czasie postoju wykonuje się określoną liczbę obrotów korbą (lub kołem napędowym siewnika), co powoduje wysiew nasion do specjalnie przygotowanej rynny osłaniającej (rys. 2.114).

wykonywania ścieżek należy wybrać odpowiednie zespoły wysiewające siewnika. Ścieżki te powinny być dobrane do szerokości roboczej maszyn stosowanych w technologii uprawy, najczęściej dostosowuje się je do opryskiwacza (rys. 2.112). Nowoczesne siewniki wyposażone są w automatyczne urządzenia do zakładania ścieżek, które należy ustawić na kole zapadkowym w celu dobrania odległości ścieżek – 9, 12 lub 18 m. Przy wykonywaniu ścieżek

Ziarno z rynny należy zebrać i wykonać obliczenia. Z tych obliczeń (waga = obliczenia) należy wyznaczyć prawidłowość nastaw. Przyjmując normę wysiewu, należy porównać z teoretyczną normą i ilością wysianą. Należy wyznaczyć proporcję:

$$10\,000\,m^2 \rightarrow P_m$$

$$\text{gdzie: } 10\,000\,m^2 - Q - P_m - q_1 -$$

otrzymujemy równanie

$$q_2 = \frac{P_m \times Q}{10\,000\,m^2}$$

$$P_m = \pi \times D$$

$$\text{gdzie: } q_2 - \text{ilość nasion} \\ D - \text{średnica} \\ n - \text{liczba obrotów}$$

Jeżeli $q_2 = \pm 2\% q_1$ to siewnik należy uwzględnić poślizg o 3-5 %.